

dog bestemme, at renten ikke gælder for nærmere angivne typer af fordringer. Bemyndigelsen vil skulle anvendes i tilfælde, hvor særlige hensyn indebærer, at der ikke bør fastsættes en højere morarente end den, der gælder på baggrund af aftaleforholdet mellem parterne mv. (pantebrev eller lignende).

Til § 6

Bestemmelsen er overført fra § 3 c i lov nr. 429 af 6. juni 2005, jf. lov nr. 516 af 7. juni 2006.

Bestemmelsen fastsætter gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden på 140 kr. for udsendelse af rykerskrivelser vedrørende alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1.

Endvidere fastsætter bestemmelsen, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte gebyr for oprettelse af ny fordring, tilsigelser til udlægsforretninger og iværksættelse af lønindeholdelse.

Skatteministeren fastsætter ifølge bemyndigelsen gebyrer for de angivne inddrivelseskridt, der omfatter alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Gebyret for oprettelse af ny fordring, tilsigelser til udlægsforretninger og iværksættelse af lønindeholdelse kan maksimalt fastsættes til omkostningerne forbundet ved de gebyrbelagte aktiviteter.

Det forudsættes, at gebyrerne vil blive fastlagt med udgangspunkt i niveauet for de statslige gebyrer, som i dag er omkostningsbestemt. Det forudsættes således, at gebyrerne fastsættes til 100 kr. for oprettelse af ny fordring, 200 kr. for iværksættelse af lønindeholdelse. I relation til gebyret for tilsigelse til udlægsforretning, hvor gebyret ikke i dag er omkostningsbestemt, fastsættes gebyret til det nuværende maksimale niveau på 250 kr.

Der kan i overensstemmelse med princippet om, at inddrivelseskridt skal foretages med udgangspunkt i alle krav under inddrivelse vedrørende den enkelte skyldner (saldoprincippet) alene opkræves ét gebyr for iværksættelse af det enkelte inddrivelseskridt, uanset at inddrivelsen vedrører flere krav mod den samme skyldner. Gebyr kan endvidere ikke pålægges i tilfælde, hvor der allerede er pålagt gebyr for iværksættelse af lønindeholdelse i forhold til skyldner for andre krav. Skal der for en ny fordring foretages lønindeholdelse, kan der således ikke opkræves gebyr for det nye krav, der inddrages under en verserende lønindeholdelse.

De nye gebyrer har virkning for gebyrkrav, der opstår efter bestemmelsens ikrafttræden, jf. bemærkningerne til forslagens § 19.

Til § 7

Bestemmelsen er overført fra § 3 d i lov nr. 429 af 6. juni 2005, jf. lov nr. 346 af 18. april 2007.

Bestemmelsen angiver dækningsrækkefølgen i tilfælde, hvor det offentlige foretager modregning i en udbetaling fra det offentlige. Dækningsrækkefølge indebærer, at fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, dækkes forud for andre krav, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning (intern modregning). Herefter dækkes fordringer modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Endelig dækker resterende beløb andre fordringer under opkrævning.

Dækker en udbetaling kun delvist fordringer inden for den anden kategori, der omfatter alle krav modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes fordringerne efter den dækningsrækkefølge, der er fastlagt i § 4.

Dækningsrækkefølgen gælder som udgangspunkt i alle tilfælde af modregning. Reglerne i anden lovgivning finder dog anvendelse forud for de foreslåede regler om dækningsrækkefølge, jf. § 1, stk. 3. Udgangspunktet er herefter, at reglerne finder anvendelse for almindelig tvungen modregning.

Den nuværende håndtering af private transporter forudsættes implementeret i modregningssystemet. Gældsbrevslovens regler om, i hvilket omfang modregning kan gennemføres, selvom kravet på udbetaling fra det offentlige er transporteret til tredjemand, finder således fortsat anvendelse og kan betyde, at den foreslåede dækningsrækkefølge brydes. De krav, der kan dækkes forud for en eventuel transport, dækkes i henhold til den almindelige dækningsrækkefølge.

Dækningsrækkefølgen skal endvidere respektere konkurslovens særlige regler om modregning i konkurs.

Efter stk. 3 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler for dækningsrækkefølgen, herunder tidspunktet for registrering af fordringer i Det Centrale Fordringsregister og dækningsrækkefølgen i tilfælde, hvor de foreslåede regler fører til, at to eller flere krav sidestilles.

Skatteministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om indberetning fra fordringshaverne til Det Centrale Fordringsregister.

Til § 8

Bestemmelsen er overført fra § 3 e i lov nr. 429 af 6. juni 2005, jf. lov nr. 346 af 18. april 2007.